

še nikdar vidil ni. Blagemu človeku že njegovo dobro serce kaže, da svoj jezik in svoj narod ljubi; kdor bi tega ne storil, je očitno nehvaležen sin svoje domovine. Lepo piše neki učen Nemec: Kdor svojiga sladkiga in miliga materinskiga jezika ne ljubi, ne zasluži, da bi ga imenoval človeka. Zametovavec svojega rodniga jezika zametuje ravno s tem tudi svoj narod, zametuje svoje prijatelje in znanke, zametuje svoje brate, sestre in svoje stariše, kateri v tem jeziku govoré. Bog sam je pa ukazal: Spoštuj očeta in mater, da bodeš dolgo živel in da ti bode dobro na zemlji.“

„Skušnja uči, da narod, kateri je pobožen, pravičen, in svoj jezik ljubi, srečnejši prihaja, kateri pa pravičnost in svoj materinski jezik zametuje, gré rakovo pot.“

„Slovenski bogoslovec se mora pa posebno svojega jezika dobro naučiti, da bode vreden dušni pastir med svojim ljudstvom. To je njemu tako potrebno, kakor ribi voda, da živi; ptičici perute, da leti; in kakor nam vsim zrak, da se oddihujemo. Slovenščine potrebuje skoro pri vsih svojih opravilih, po slovensko mora besedo božjo oznanovati, po slovensko keršanski nauk razlagati v šoli in v cerkvi, po slovensko opominjati v spovednici, po slovensko se mora pogovarjati s svojimi ovčicami. Beseda mu mora gladko teči, da se vidi, kako njemu od serca gré, kar govori: Le kar iz serca pride, k sercu gré. — Tako gladko in sladko bode govoril pa le tisti, ki se je slovenščine dobro navadil.“

„Na veliki binkoštni praznik je sveti Duh aposteljem mnoge darove dodelil in tudi ta čudež nad njimi storil, da so različne jezike govorili, katerih se niso učili, da so različnim narodom lahko sveto vero oznanovali. Božja volja je zató, da se vsakemu ljudstvu sveta vera v njegovim materinskem jeziku razlaga, kteriga zastopi in ne v kakim ptujim, kteriga ne razumi. Zató mora duhovnik v Slovenii slovensko dobro znati.“

„Poglejmo na druge slovenske rodove, karkoli jih živi pod milim našim Cesarjem Ferdinandom, kateri vse svoje verne narode po očetovo ljubi; vsi svoj jezik izobražujejo in za srečo naroda skerbijo. Poglejmo na brate svoje verle Čehove, Moravane in Slovake; pogledajmo na svoje junaške sosedé Horvate, Slavonce, Dalmatince in Serblje, vsi se izobražujejo, ali bodemo sami mi Slovenci zaostali? — Ali bi samo mi bistre glave in dobrega žlahtnega serca ne imeli? — To ne sme biti.“

„Slava je pri nas še doma,
Ki Slavenam lepo ime da.“

„Terdno danes sklenimo, svoj jezik iskreno ljubiti, se ga skerbno vaditi in, kjerkoli je priložno, v njem govoriti.“

„Zató še enkrat ponovim: Veselo je izpraševanje v slovenščini, práv imeniten in potreben je nauk v našem milim jeziku. Zató se v imenu svojih tovaršev iskreno zahvalim vsim pričujočim gospodam, kateri slovenstvo ljubite in ste današnje izpraševanje obiskali in počastili; hvala Vam in vsim, ki se za srečo našiga naroda trudijo. Bog obdari milostljivo vse, kateri slovenstvo podpirajo in blagoslovi obilne trude in dela njihove!“

Za tem govorom so se zapele 4 slov. pesmi, namreč: Slovenija, zložena od gosp. F. Kosarja; Slovincov dom in večernica, od gosp. A. Olibana; in popotnik. Perve tri so peli v štiri (in Quartet), popotnika smo pa vzdignili vsi skupaj. Potem smo se veselo in zadovoljno razšli.

Radislav.

Dopis iz Šmartna per Litii.

Je bilo binkuštno nedeljo ob 11. v noči, in v Černim Potoku v gradu že vse per pokoji, ko ondi na pristavi, ki je vsa s slamo pokrita, goréti začne. Z

drevárnice skozi strého se je ogenj pokazal. Velika sreča je bila, da je nekaj memo gredočih ga precej zagledalo, in ljudi v gradu in po pristavi s svojim vpitjem iz spanja zbudilo in sklicalo. Ti in še več družih, ki so iz bližnjih vasi perhiteli, so ogenj kmali zmogli in pogasili, kér so vodó iz memo tekočih potokov koj per rokah imeli, in ni bilo nič vétra.

Pridni gasivci so v zahvalo dva kebla vina pili, in kruha pergrizniti od grajskiga oskerbnika dobili, in se še s tem veseli pokrepčavajo, kar slišijo deleč nad seboj nekaj hrup, in zagledajo tudi že svetlobo ognja na jasnem nebu. „Spet ogenj gôri više!“ zaženó z enim glasom, skočijo vsi po koncu, deró eni po cesti, eni skozi gojzd proti Vagensperskim gradu (kjer je nekdanj naš sloveči Valvazor stanoval) in najdejo grajsko pristavo že ob vsih stranéh v plamenu. Silno vpitje, žalostno bitje na plat zvonov per farni cerkvi v Šmartnu in zmirej več in več svetloba ognja na nebu; vse to je sicer obilno ljudi iz obližja na pomoč perklicalo. Pa njih pomoč je prišla že prepozno, tudi je vode manjkalo za gašenje; in silni ogenj se je čez strehe in odre, ki jih je bila huda suša in vročina ko pôper presušila, takó naglo valil in razširil, da skorej nič ni bilo močóe oteti. Hlapci in dékle, iz spanja nanagloma zburjeni in prestrašeni, so sicer svoje življenje oteli, pa svoje obleke že niso môgli vse oteti; tudi 10 govéd niso mogli več iz hlevov izleči. Vsi hlevi z gnojem in vse senice s kermo vred so do zidú, vsi kôzelci do tal pogoréli; tudi vsi vozovi, vse orodje za kmetijo, cele skladance desk so zgoréle. Le sam grad s svinjaki, z drevárnico in sušivnico, ki je na uni strani ceste in z opekami pokrit, je nepoškodovan ostal.

Škoda tega ognja je velika, in bo zavarstvo Graške in Milanske družbe zlo prijela.

Nekteri pravijo, da je bilo nalaš zažgano. Hudobija spremišljeniga zažiganja je strasna; tudi kazin za tako hudobijo bo strasna, če ne že na tem, gotovo pa na unim svetu.

J. B.

Poslavljenje.

Presvitli Cesar so po vikšim sklepu od 29. veliciga travna našiga visokočastitljiviga rojaka, gosp. dohtarja Andreja Gollmayerja, svetovavca pri c. k. dvorni gosposki izvolili.

Urno, kaj noviga?

(Letina) se povsod práv vesela kaže; od vsih deželá slišimo, da polje práv lepo stoji.

(Rudeči sneg na Tiroljskim), ki ga je silni jug letas 31. Sušca v Pustersko dolino pergнал, ni bil nič družiga, kot navadni sneg, zmešan z rudečim prahom afrikanske pušave Sahare, kteriga je hud vihar ondi vzdignil in protitistim delu sveta nesel, kjer Tirolje ležé. Učeni možje so imeli priložnost, snežni prah afrikanskemu po kemijsko primeriti, in glejte, edine obstojne dele so v obéh naši!

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	5. Rožniga cveta.		31. Velikiga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	3	18	3	34
1 » » banaške...	3	15	3	38
1 » Turšice.....	2	23	2	30
1 » Soršice.....	2	40	2	50
1 » Reži.....	2	32	2	35
1 » Ječmena.....	1	52	1	50
1 » Prosa.....	1	56	1	54
1 » Ajde.....	1	46	1	49
1 » Ovsa.....	1	6	1	13